

Budgetunderlag 2011 samt budgetförslag för 2012 och 2013

Anslag till idrottsrörelsen, år	MSEK 2011		MSEK 2012		MSEK 2013	
Verksamhet av gemensam natur inom idrottsrörelsen samt bidrag till lokal barn- och ungdomsverksamhet	1 096		1 100		1 180	
Insatser mot dopning	26		26		26	
Bidrag till idrottsforskning	16		16		16	
Bidrag till specialidrott inom gymnasieskolan	41		41		41	
Bidrag för olympisk och paralympisk verksamhet *	34		35		35	
Särskild satsning - Idrottslyftet		550		550		550
Till regeringens disp. (äskas ej av RF)	2		2		2	
Summa kronor	1 215	550	1 220	550	1 300	550
		1 765		1 770		1 850

* Se bilagda äskanden från SHIF och SOK

Därför ska idrotten stödjas

Den mänskliga kroppen är gjord för fysisk aktivitet. Vi behöver alla röra på oss för att må bra, såväl fysiskt som psykiskt. Människan är också en social varelse. Vi vill och behöver umgås med andra för att känna gemenskap och utvecklas.

Idrottsrörelsen tillgodoser båda dessa behov i de lokala idrottsföreningarna – där människor förenas kring ett gemensamt intresse. Under 1900-talet utvecklades idrottsrörelsen från att ha varit en isolerad företeelse för några få till att bli Sveriges största och mest livskraftiga folkrörelse. Med över tre miljoner medlemmar samlade i drygt 20 000 föreningar, där mer än en miljon människor gör ideella insatser och 600 000 är engagerade som ledare, påverkar idrottsrörelsen idag alla på något sätt – som aktiva utövare, ledare, föräldrar till idrottande barn eller åskådare. Eller allt detta samtidigt.

Den svenska idrottsmodellen bygger på att under samma paraply samla allt från den vardagliga barn- och ungdomsidrotten till den yppersta eliten. Det sker i små lokala föreningar, stora elitföreningar eller allt däremellan. Barn- och ungdomsidrotten ger meningsfull sysselsättning, glädje och social fostran. Breddidrotten bidrar till folkhälsa och välmående. Och elitidrotten skapar underhållning, nationell vi-känsla och stolthet samt inte minst inspiration till idrottande på lägre nivå.

Svensk idrott är med andra ord, och vill fortsätta vara, öppen för alla – oavsett nationalitet, etniskt ursprung, religion, ålder, kön eller sexuell läggning samt fysiska eller psykiska förutsättningar och idrottsliga ambitioner. Idrottsföreningarna blir därmed en unik plats för gränsöverskridande möten mellan generationer och sociala eller etniska grupper.

På det viset bidrar svensk idrott till att uppfylla samhällsliga mål, och får för det också samhällets stöd.

RF-stämman i maj 2009 antog en gemensam vision och värdegrund för den svenska idrottsrörelsen. Visionen ”Svensk idrott – världens bästa” ska nås genom en verksamhet som baseras på värdegrunden

- glädje och gemenskap
- demokrati och delaktighet
- allas rätt att vara med samt
- rent spel

I den något reviderade verksamhetsidéen slogs också fast att verksamheten ska bedrivas i samklang med FN:s deklaration om de mänskliga rättigheterna, FN:s konvention om barns rättigheter (Barnkonventionen) och FN:s internationella konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning.

Under den kommande perioden kommer ett intensivt arbete att göras för att förankra denna vision och värdegrund på alla nivåer inom idrottsrörelsen. En viktig del är att stimulera de lokala föreningarna att med utgångspunkt från värdegrunden diskutera och sätta upp riktlinjer för den egna verksamheten.

Idrottsföreningarnas roll

Det är i de drygt 20 000 idrottsföreningarna verksamheten bedrivs. Det är i deras vardag idrotten bidrar till såväl folkhälsa som barns och ungdomars positiva utveckling. Varje dag året runt deltar mer än 155 000 barn och ungdomar i nästan 17 000 aktiviteter i idrottsföreningars regi runt om i landet. De leds av mer än 600 000 ideella ledare som tillsammans lägger ner cirka 140 miljoner timmar om året, motsvarande nästan 70 000 heltidsarbeten, på sin ledargärning.

En nyligen publicerad studie från Ersta Sköndals högskola visar att det ideella arbetet har en större omfattning än någonsin tidigare. Men samtidigt finns många tecken på att allt färre vill ta på sig övergripande förtroendeuppdrag i föreningarnas styrelser och liknande. Detta riskerar i en förlängning att urholka föreningsidrotten så som vi känner den idag, och därmed också den viktiga utbildning i demokratins grundprinciper och metoder som föreningslivet ger barn och ungdomar. Till skillnad från kommersiellt bedriven idrott syftar föreningsidrotten inte till att generera intäkter till enskilda ägare utan till att utveckla verksamhet baserad på medlemmarnas gemensamma intressen utifrån gemensamt fattade beslut.

Därför är det den centrala uppgiften för svensk idrotts stödorganisationer på nationell och regional nivå att underlätta och skapa bästa möjliga förutsättningar för de lokala föreningarna. Det bör också vara ett samhällsintresse att bevara och utveckla det rika och livaktiga föreningsliv som på många sätt utgör en av svensk demokratis grundvalar.

En studie gjord på RF:s uppdrag våren 2009 visade att det statliga stödet – LOK-stödet och Idrottslyftet – trots ett högre avgiftsuttag från medlemmarna fått väsentligt ökad betydelse för föreningarna under 2000-talets första decennium. Orsaken är ett lägre kommunalt stöd samtidigt som intäkterna från främst lotterier minskat drastiskt.

Specialidrottsförbundens roll

Specialidrottsförbunden (SF) har ansvaret för sina respektive idrotter. I detta ansvar ingår att administrera, men också att utveckla sin idrott. Samtidigt har också varje SF, som en del av svensk idrott och medlem i RF, ett eget ansvar för helheten. Det finns stora skillnader mellan

dem. Olika medlemsantal och olika medial exponering skapar olika möjligheter att generera egna intäkter och därmed skapa förutsättningar för att fullgöra sina uppgifter. Men mångfalden är en styrka och något svensk idrott vill värna.

SF har på sin lott att sätta ramarna för sin idrott, liksom att, i enlighet med beslutade riktlinjer, ta fram utvecklingsstrategier och stimulera sina föreningar att utveckla sin verksamhet i linje med dessa. Det gäller såväl breddidrotten för både unga och vuxna som elitidrotten, med landslagsverksamheten i spetsen men med talangutveckling som en viktig förutsättning.

För majoriteten av SF är det statliga stödet av avgörande betydelse för deras möjligheter att utveckla den egna idrotten och stödja sina föreningar.

Riksidrottsförbundets roll

Riksidrottsförbundet är den svenska idrottsrörelsens huvudorganisation och har som sådan bl a följande uppgifter:

- Företräda den samlade idrottsrörelsen gentemot myndigheter, politiker och samhället i övrigt
- Leda och samordna arbetet i viktiga idrottspolitiska frågor
- Stimulera den idrottsliga utvecklingen i medlemsförbunden
- Fördela statens anslag till idrottsrörelsen
- Verka för en dopingfri idrott
- Samordna arbetet kring idrottsrörelsens trovärdighetsfrågor
- Samordna arbetet kring idrottsrörelsens forskningsfrågor
- Stimulera kunskapsutveckling inom idrottsrörelsen
- Samordna idrottsrörelsens internationella arbete
- Verka för att bevara det idrottshistoriska arvet
- Ge service till medlemsorganisationerna

De 21 distriktsidrottsförbunden har regionalt motsvarande roll som RF har nationellt. De företräder den regionala idrottsrörelsen i förhållande till beslutsfattare på regional och kommunal nivå samtidigt som de också har en viktig uppgift i att ge stöd och service till såväl SF:s distriktsorganisationer som distriktets idrottsföreningar.

SOK:s och SPK:s roll

Sveriges Olympiska Kommitté (SOK) är svensk idrotts högsta instans i olympiska frågor. Dess huvuduppgift är att förbereda och genomföra det svenska deltagandet i olympiska sommar- och vinterspel. I förberedelserna ingår att ge svenska idrottare som har förutsättningen och drivkraften för att nå världstoppen möjlighet att satsa fullt ut. Detta sker nu tillsammans med RF och Sveriges Paralympiska Kommitté (SPK) i den samlade elitsatsningen (se nedan).

SPK, som idag är en del av Svenska Handikappidrottsförbundet, har motsvarande uppdrag i förhållande till de paralympiska sommar- och vinterspelen. RF-stämman 2009 gav Riksidrottsstyrelsen i uppdrag att tillsammans med Svenska Handikappidrottsförbundet och

Sveriges Paralympiska Kommitté, ”utarbete ett förslag om att organisera Sveriges Paralympiska kommitté inom den centrala stödorganisationen”.

Ett nytt finansieringssystem

I maj 2009 beslutade riksdagen om en ny grund för statens stöd till idrottsrörelsen. Under flera år har en stor del av det statliga stödet, i första hand det lokala aktivitetsstödet och Idrottslyftet, kommit som en del av Svenska Spels överskott. Från och med budgetåret 2010 har detta ersatts med ”ett stabilt och förutsägbart bidrag inom ramen för ett förhöjt statsanslag”. I budgetpropositionen sattes detta bidrag till drygt 1,2 miljarder kronor. Idrottslyftets 500 miljoner kronor tas dock även fortsättningsvis från Svenska Spels överskott.

I den underliggande propositionen stod vidare att ”regeringen bedömer att en omvandling till ett stabilt finansieringssystem över statsbudgeten kommer att innebära att de nuvarande bidragslagen kan begränsas ytterligare”. Detta resulterade i att regleringsbrevet för 2010 års statsanslag innehöll en stor budgetpost, som omfattade cirka en miljard kronor, och bara några få specificerade poster.

RF välkomnar denna nya modell för det statliga idrottsstödet, vilken ger svensk idrott ökade möjligheter att själv göra prioriteringar utifrån idrottsrörelsens egna behov och ambitioner. Vi förutsätter att den modellen kommer att bli bestående framöver.

Verksamhet av gemensam natur för idrottsrörelsen (1 096 MSEK)

Lokalt aktivitetsstöd

Det statliga lokala aktivitetsstödet (LOK-stödet) har i mer än 30 år varit ett stabilt stöd till idrottsföreningarnas barn- och ungdomsverksamhet. Mellan 10 000-12 000 föreningar har årligen fått dela på ett växande stöd – 2009 uppgick det till 630 miljoner kronor. Att stödet är uppskattat av föreningarna och har stor betydelse för verksamheten råder det ingen tvekan om.

Konstruktionen av stödet är i princip intakt sedan instiftandet 1971. Föreningarna får stöd dels per aktivitet, dels per deltagare i aktiviteten. Kontinuiteten kan vara en av anledningarna till att det är väl etablerat och av föreningarna upplevs som ett grundstöd till barn- och ungdomsverksamheten. Att stödet, tack vare det ökade anslaget via Svenska Spel, kunnat höjas väsentligt till nuvarande 24 kr/sammankomst och 8 kr/deltagare har naturligtvis ytterligare ökat dess betydelse.

Under 2009 genomfördes ett omfattande arbete för att underlätta administrationen av LOK-stödet såväl för föreningarna som centralt. Från och med redovisningen av vårens aktiviteter kunde denna endast ske digitalt, via det centrala administrationssystemet idrott online. Det är självfallet svårt att fastställa definitiva orsakssamband, men vi kan konstatera att några års neråtgående trend vad gäller såväl antalet sökande föreningar som antalet aktiviteter och deltagartillfällen tycks ha brutits.

Det är viktigt att stödet till den lokala idrottsverksamheten är långsiktigt och stabilt. Föreningarna måste känna en ekonomisk trygghet för att kunna lägga sin kraft på att utveckla verksamheten snarare än på att skapa ekonomiska förutsättningar för att överhuvudtaget vidmakthålla den. RF bedömer att den nuvarande nivån bör kunna bibehållas.

En samlad elitsatsning

I riksdagsbeslutet om statens stöd till idrotten i maj 2009 ingick att syftena med stödet kompletterades med att stöd kan lämnas till verksamhet som stärker idrottsutövares internationella konkurrenskraft. I propositionen angavs att ”den verksamhet som för närvarande sker med stöd av statliga bidrag till elitidrott genom Sveriges Riksidrottsförbund, Sveriges Olympiska Kommitté och Svenska Handikappidrottsförbundet måste samordnas bättre för att elitsatsningen ska få full effekt”. Vidare att regeringen genom den förstärkta elitsatsningen ”vill främja en ny elitorganisation där den samlade centrala kompetensen (...) ska tas tillvara och vidareutvecklas”.

På RF-stämman 2009 gavs Riksidrottsstyrelsen i uppdrag att tillsammans med Sveriges Olympiska Kommitté och Sveriges Paralympiska Kommitté bygga upp en samlad elitsatsning i enlighet med det förslag den sk medlargruppen lagt fram. Detta arbete inleddes i september 2009 då en partssammansatt styrgrupp tillsattes.

Den samlade elitsatsningen består av tre delar:

- Ett landslagsstöd, som ska ge möjlighet att höja den internationella konkurrenskraften och förbereda aktiva och lag för slutsteget till världstoppen.
- Ett riktat stöd, som ska ge individer och lag möjlighet till full satsning mot världstoppen.
- Ett gemensamt stöd, som ska ge SF, aktiva och ledare möjlighet att ta del av en samlad service och kompetens på elitidrottsområdet.

I december 2009 utbetalades det första landslagsstödet, sammanlagt 38 miljoner kr fördelat på 58 SF. Arbetet går nu vidare med att ta fram kriterier och riktlinjer för det riktade stödet samtidigt som det gemensamma stödet samordnas och utvecklas. Allt med inriktning på att till 2011 ha byggt samman dagens olika satsningar till en samlad elitsatsning.

Det är naturligt att det tar en viss tid att bygga upp en ny samlad satsning. Den gemensamma styrgruppen har därför beslutat att ingen enskild aktiv ska bli lidande under denna övergångsperiod. Av den anledningen har de aktiva och lag som tidigare utlovats stöd från någon av de tre ingående stödorganisationerna garanterats fortsatt stöd under 2010.

För budgetåret 2010 har Riksidrottsstyrelsen avsatt 100 miljoner kronor för den samlade elitsatsningen. I budgetpropositionen talas uttryckligen om en flerårig satsning för att stärka idrottsutövares internationella konkurrenskraft. RF instämmer helt i nödvändigheten av att se detta arbete långsiktigt. Därför är det viktigt att det framöver även tillförs nya resurser, vilket är anledningen till den uppräknig på 75 MSEK som lagts in i budgetförslaget för 2013.

Internationella evenemang

At få arrangera stora internationella evenemang är viktigt för svensk idrott. De ger publicitet och inspiration och kan därmed bidra till ökad rekrytering. Men de är också viktiga för Sverige. De innebär en koncentration av tillresta människor, varav många är utländska besökare. Hotellövernattningar och restaurangbesök ökar, affärernas omsättning stiger och den aktuella platsen och landet får stor uppmärksamhet i media och i allmänhetens ögon. Internationella idrottsevenemang är med andra ord mer än bara idrott – de är tillväxt, växande turism och såväl nationella som kommunala skatteintäkter. Därför handlar frågan om internationella idrottsevenemang inte bara om idrottspolitik utan lika mycket om näringspolitik.

I juli 2009 presenterade regeringen i en departementspromemoria förslaget att hos RF inrätta ett nationellt kompetenscentrum för att främja internationella idrottsevenemang i Sverige. RF lämnade sina synpunkter i ett remissyttrande och underströk att ett kompetenscentrum endast är ett första steg i arbetet med att få hem fler internationella evenemang till Sverige. Nästa steg bör vara att i samarbete med såväl idrottsrörelsen som andra intressenter snarast arbeta fram en övergripande nationell vision och strategi inom området.

Regeringen återkom i budgetpropositionen i september 2009 och pekade på att 8-10 miljoner kronor bör avsättas till uppbyggnaden av ett kompetenscentrum. Resurserna ska hämtas ur stödet till idrotten. RS beslutade på sitt möte i december 2009 i enlighet med detta att avsätta 8 miljoner kronor för budgetåret 2010 för ändamålet.

I december 2009 lade RS också fast den initiala inriktningen för användningen av kompetenscentrumets resurser. Tre områden ska kunna stödjas och kommer att vara grunden för arbetet:

- Stöd till ansökan och visst genomförande av evenemang (efter ansökan och bedömning utifrån kriterier men även vissa evenemang som av kompetenscentrumet bedöms som principiellt intressanta att stödja).
- Relationsskapande insatser med andra intressenter, exempelvis värdkommuner- och städer, samarbetspartners, rese- och turismnäringen m.fl.
- Drift av kompetenscentrum vilket inkluderar kompetensutveckling inom idrotten kring bidprocess, genomförande, upphandling, juridik m.m.

RF vill slutligen i detta sammanhang betona att uppbyggnaden av ett kompetenscentrum bara är ett första steg. Det behövs en samlad strategi, som inte bara inbegriper idrottspolitiska utan även näringspolitiska aspekter. I en sådan strategi har frågan om det ekonomiska risktagandet en given plats.

Specifika områden

Särskild utvecklingsatsning inom barn- och ungdomsidrotten (550 MSEK)

I snart sju år har svensk idrott fått särskilt stöd för att utveckla föreningarnas barn- och ungdomsverksamhet. Först i form av Handslaget (2004-2007), sedan i form av Idrottslyftet, som pågår fram till halvårsskiftet 2011. Arbetet har pågått i tre av fyra idrottsföreningar med barn- och ungdomsverksamhet, i stort sett i landets alla kommuner.

Syftet har varit att öppna dörrarna till idrotten för fler barn och unga att börja idrotta och utveckla idrotten så att de idrottar längre upp i åldrarna. Allt arbete har utgått från ett jämställdhets- och ett jämlikhetsperspektiv. Utvecklingsatsningarna har skapat nya verksamheter, nya ledare och medlemmar som annars inte hade kommit till idrotten.

Det är lätt för en förening att fastna i vardagen, att inte orka att lyfta blicken och tänka framåt på utveckling av både organisation och verksamhet. Ofta finns inte heller pengarna att satsa på nya verksamheter. Erfarenheterna visar att ett ganska litet stöd kan vara det incitament som får landets idrottsledare att ta steget att prova nya verksamheter och utveckla föreningen. Det finns mängder med exempel på hur föreningar och förbund har börjat diskutera föreningsutveckling, prova nya verksamhetsformer och söka upp nya målgrupper.

Arbetet har gett påtagliga resultat. Under idrottslyftets år två har t ex drygt 682 000 barn och ungdomar varit engagerade i olika aktiviteter. De har letts av nästan 61 000 ledare, varav mer än 18 000 varit nyrekryterade. Men den stora betydelsen ligger inte i första hand i dessa imponerande siffror. Viktigare är egentligen de individuella berättelserna om barn och ungdomar med övervikt, olika funktionshinder eller med en traumatisk bakgrund i andra delar av världen tyngda av krig eller fattigdom som fått en chans att uppleva idrottens glädje och gemenskap. En chans de kanske aldrig hade fått annars.

Det är därför viktigt att utvecklingsarbetet får fortsätta. Ska svensk idrott kunna fortsätta sin strävan att öppna dörrarna för fler och erbjuda verksamhet som får dem att stanna längre så måste såväl föreningar som förbund vara beredda till fortsatt förändring.

Erfarenheterna från de hittillsvarande sju årens satsningar har varit positiva och det mesta kan användas även fortsättningsvis. Samtidigt finns det skäl att göra vissa justeringar och förstärkningar. Det kan exempelvis gälla en tydligare prioritering av verksamhet för äldre ungdomar. Som en integrerad del av det arbete idrottsrörelsen påbörjat för att förankra den på RF-stämman 2009 antagna värdegrunden, där allas rätt att vara med är en central punkt, finns det också anledning att förstärka betoningen av de idrottsetiska frågorna, bland annat jämställdhets- och hbt-frågorna.

Vidare finns det behov av en ytterligare förstärkning av arbetet för att skapa idrottsanläggningar och -miljöer tillgängliga för såväl organiserad verksamhet som spontanidrott. I enlighet med den på RF-stämman 2009 antagna miljöpolicyen för idrottsrörelsen planeras också en särskild satsning på att hjälpa föreningar att såväl göra en genomgång av anläggningarna i klimat- och miljöhänsen som att utifrån en sådan göra nödvändiga förbättringar. För att få optimal effekt bör detta utvecklingsstöd samordnas med RF:s ordinarie anläggningsbidrag.

För att kunna göra denna utökade satsning äskar RF ytterligare 50 miljoner för särskilda utvecklingsinsatser inom barn- och ungdomsidrotten.

Bidrag till specialidrott inom gymnasieskolan (41 MSEK)

Riksidrottsgymnasieverksamheten har under treårsperioden ht 2008 till och med vt 2011 bestått av 58 riksidrottsgymnasier (RIG) fördelat på 36 SF med sammanlagt 1 295 elever. Dagens system erbjuder ett unikt koncept för idrotter med behov av riksrekrytering i centralt kvalitetssäkrade miljöer och är idag det enda idrottsgymnasiealternativ som ges statligt stöd. Kopplingen mellan SF:s talang- och elitidrottsutveckling och RIG-verksamheten är för många SF ett avgörande steg på vägen mot internationell elit.

De ramar som reglerar RIG-verksamheten passar emellertid inte alla idrotter. Flera förbund har uttryckt behov av mer flexibla lösningar. RF har därför under flera år tillsammans med några SF genomfört ett omfattande utvecklingsarbete gällande förutsättningar för alla idrotter att kunna erbjuda sina elitaktiva möjligheten att kombinera elitidrott och studier.

Det finns med andra ord ett behov att hitta individuella och flexibla lösningar på såväl riks- som regional och lokal nivå. Bland annat behöver möjligheten att skapa regionala idrottsgymnasielösningar utvecklas, samtidigt som det är viktigt att de regionala och lokala idrottsgymnasierna kvalitetssäkras.

RF bedriver sedan ett drygt decennium tillbaka ett kvalitetsarbete riktat mot RIG-verksamheten. Flera SF har anammat denna modell och utvecklar samtidigt egna

certifieringar och kvalitetskontroller av skolor som vill etablera lokala eller regionala idrottsgymnasier.

Riksdagen beslutade hösten 2009 om en ny gymnasieskola. I denna kommer de riksrekryterande idrottsgymnasierna att finnas kvar tillsammans med av SF certifierade regionala och lokala gymnasier med tydlig elitinriktning. Ett arbete pågår för närvarande kring dimensioneringen av RIG-verksamheten för den treårsperiod som inleds höstterminen 2011. Ambitionen är att utifrån det genomförda kvalitetsarbetet strama upp kvalitetskraven för att garantera kopplingen mellan idrottsgymnasieverksamheten och förbundens elitidrottsverksamhet.

Insatser mot doping (26 MSEK)

Doping är oacceptabelt fusk, som förutom att skada idrottens själ och trovärdighet även hotar utövarens liv och hälsa. Genom ett aktivt antidopingarbete på alla nivåer inom idrottsrörelsen vill RF tillförsäkra alla idrottsutövare rätten att delta och tävla i en idrott fri från doping.

Den svenska idrottsrörelsens mångåriga arbete mot doping har varit framgångsrikt. Det finns idag en massiv opinion mot doping inom idrotten, bland såväl utövare som ledare. Statistiken visar också att antalet dopingfall i förhållande till antalet tagna prov sjunkit från fyra procent till under 0,5 procent.

Varje enskilt dopingfall är ett för mycket och varje ny generation idrottare måste vinnas för idén om en ren idrott för att framgången ska bestå. Det är utgångspunkten för den långsiktiga utbildningssatsningen ”Vaccinera klubben mot doping”, som inleddes 2005.

Dopingkontroller är en annan del av verksamheten, som inte bara avslöjar den doping som förekommer utan även har en uttalad förebyggande effekt och ger idrottsutövarna en uppskattad möjlighet att visa att de är ”rena”.

Till det förebyggande arbetet hör även samverkan med andra organisationer och myndigheter. Idrottsrörelsens erfarenheter av en sådan samverkan är mycket goda och RF vill, i enlighet med regeringens handlingsplan mot doping inom idrotten, verka för en utveckling av denna såväl centralt som regionalt och lokalt.

Den revidering av den så kallade WADA-koden som trädde i kraft 2009 ställer krav på utveckling av antidopingverksamheten och dess organisation. RF-stämman gav Riksidrottsstyrelsen i uppdrag att verka för att staten och idrottsrörelsen inleder ett arbete för att skapa en fristående nationell antidopingorganisation (NADO), som leds med ett delat ansvar mellan staten och idrottens centrala organisation. Regeringen tillsatte hösten 2009 en utredare med uppgiften att se över förutsättningarna för en sådan organisation. När en sådan blir verklighet kommer det självfallet att få återverkningar på svensk idrotts antidopingverksamhet.

Forskning och utveckling (FoU) (16 MSEK)

Alla aktiviteter inom idrottsrörelsen, vare sig det gäller barn- och ungdomsidrott, bredd- eller elitidrott, ställer stora krav på ledarnas kompetens. Sådan kunskap genereras från olika forskningsfält relaterade till idrottens många verksamhetsområden. En livaktig och kvalificerad idrottsforskning är därmed en förutsättning för att idrottsrörelsens verksamhet ska kunna fördjupas och förbättras. Omvänt gäller att forskare vid universitet och högskolor kan

behöva löpande information om svensk idrotts situation och behov av kvalificerad forskning och långsiktig kunskapsutveckling.

Centrum för idrottsforskning (CIF) intar en central roll inom svensk idrottsforskning, med huvuduppgift att initiera, samordna och stödja denna. Från och med 2010 har CIF även i uppdrag att genomföra en regelbunden och långsiktig uppföljning av statens idrottsstöd.

Sedan flera år tillbaka genomför även RF en del egna forsknings- och utvecklingsprojekt. Aktiviteterna har varit många och omfattat alltifrån rena forskningsuppdrag till utvecklingsarbete och informations-spridning. Resultaten redovisas regelmässigt i form av FoU-rapporter som finns tillgängliga via RF:s hemsida. Under 2009 har sex sådana rapporter publicerats.

Som ett särskilt forsknings- och uppföljningsfält har pengar avsatts för att utvärdera arbetet med Idrottslyftet. Här har dels sex lärosäten fått i uppdrag att utvärdera totalt 24 SF:s samt RF:s eget arbete. Dessutom har stöd getts till tolv forskningsprojekt, med relevans för idrottsrörelsen generellt och Idrottslyftet specifikt, fördelade på sju lärosäten. Dessa ska slutrapporteras senast vid 2011 års slut.

Olympisk och paralympisk verksamhet (35 MSEK)

Äskandet för olympisk och paralympisk verksamhet baseras på de underlag som RF erhöll från Sveriges Olympiska Kommitté respektive Svenska Handikappidrottsförbundet och Sveriges Paralympiska Kommitté. Det utgör en bedömning av kostnaderna för administration, samt förberedelser av och deltagande i olympiska respektive paralympiska spel enligt 2010 års modell. Enligt överenskommelse mellan organisationerna bifogas respektive organisations senaste version av budgetäskande.